

Csefkó Ferenc
BÉLA TÜNDEORSZÁIBAN

A jobbérzésű emberek – legyenek „csak” ismerősök vagy barátok – valószínű, egyetértenek velem (velünk, mert ez az írás párommal, Nemes Krisztinával koprodukcióban készült), hogy e köszöntés címzettjeit nem lehet nem szeretni.

Tünde lágyan simogató és érzelmekben gazdag aurája befonja a körülötte lévőket/élőket. Nem tudsz, nem is akarsz bűvöletéből kilépni: mert érzed, Hozzád, Neked szól. S, ha tesz bármit is, azt szívéből fakadó teljességgel adja, és környezetét akárhol is lett-legeyen, úgy varázsolja csudavilágúvá, hogy abban rögvest otthon érzed magad, mert áthat annak pótolhatatlan, sokszínű kedvessége, melege.

Ha Bélát is ily szép jelzőkkel illetném, nem lennék hű sem Hozzá, sem magamhoz, mert-hogy Őt másért szeretjük: lebilincselő egyéniségét, kedves humorával átszótt szó- és mondatfüzéreit jelzik az elmúlt évtizedek mindannyiunkban maradandó nyomot adó történései. A majd’ fél évszázaddal ezelőtt kezdődött ismeretségünk szinte azonnal barátságba csapott át, s erősödött a mindenféle (zömében feledhető) rendszerek béklyóit sülyesztőbe téve. Igaz, nem lettem az Ő Minisztere (pedig megígérte), merthogy Ő sem tudott Bokor-Kormányt alakítani. De tudod (így, egyfajta leltárt csinálva a részben közös múltunkról), mi többet nyertünk: szabadok maradtunk tájolásaink, kalandozásaink világot váltani akaró hitében.

Mi (mármint párommal) bő 20 esztendővel ezelőtt döntöttünk arról, hogy életünket együtt kívánjuk leélni. Danival közös életetekre Ti is nagyjából ebben az időszakban adtatok áldásokat. Nekünk (és reméljük Nektek is) e két évtized alig feledhető élményeket, örömeket adott. (Ez utóbbiak közé tartozott az is, hogy néha-néha Béla visszahívott telefonon.) Reméljük, sokáig jó lesz még Veletek együtt lenni. (Még akkor is, ha időnként pizsamában, egy szunyókálást követően jössz hozzánk vissza – Nálatok vendégségben, s kérdezed, hogy: Na, mi van, ti még itt vagytok?)

Akik barátaitoknak vallják magukat, tudják küzdelmeiteket. Velünk együtt vallják bizonyosan, hogy megérdemlitek azt a boldogságot, amit érezhettek kettőtök közös ünnepe alkalmából. És tudjuk, hogy nem csak ekkor, hanem a mindennapok néha zavaros, bonyolult ide-oda, határainkon innen és túlra kóborló világotokban nem hiába tettétek és teszitek mindazt a legbensőbb énetekből fakadó küldetést, amit ugyan a köz hivatásossága alig méltányol, de van ennél fontosabb, hogy akikért teszitek, Ők ismerik és elismerik, mert mindezek által váltak barátaitokká.

Kedves Tünde és Béla! Miközben e köszöntés-szerű írással adózunk Nektek, egy kicsit irigylünk is Benneteket, mert Béla „szakavatott” közreműködésével, s jórészt Tünde kitartó lelkesedésével alakítottátok otthonotokat, ahol a négy évszak sugározza a folytonos megújulást és szeretetet, s amit mi is érzünk akkor, amikor csak az éppen elbújó nap sugaraitól búcsúzván emeljük poharunkat a Ti Orfíi Tündéerkertetekben – egészségetekre.

Boldogságotokra, szeretettel!